

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 05.01.2005
KOM(2004) 859 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2002

INDHOLDFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Sammenfatning af medlemsstaternes reaktioner på Revisionsrettens generelle bemærkninger fordelt på sektorer	5
2.1.	Egne indtægter	5
2.1.1.	Regnskabsføring af traditionelle egne indtægter.....	5
2.1.2.	Toldkontrol af fragt ved ankomst til lufthavne	5
2.1.3.	Egne indtægter fra moms og BNI	6
2.2.	Landbrug	6
2.2.1.	Forvaltnings- og kontrolsystemer	6
2.2.2.	Regnskabsafslutning	7
2.2.3.	Andre spørgsmål	8
2.3.	Strukturfondene.....	8
2.3.1.	Forsinkelser i afslutningen af de ældste projekter.....	10
2.3.2.	Overensstemmelse med forordning nr. 438/2001 om kontrol med strukturfondene .	11
2.3.3.	Forbehold taget af generaldirektøren for regionalpolitik.....	11
2.3.4.	Kontroversielle bemærkninger.....	12
2.4.	Andre sektorer.....	13
3.	Enigheds- og uenighedspunkter	15
3.1.	Metodeproblemer	15
3.2.	DAS-fejl	15
4.	Konklusion	16

1. INDLEDNING

a) På det Europæiske Råds møde i Dublin i 1996 anmodede Kommissionen i overensstemmelse med konklusionerne om sund og effektiv finansiel forvaltning medlemsstaterne om at besvare Revisionsrettens bemærkninger i sin årsberetning og særberetninger og at afgive oplysninger om eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

I artikel 143, stk. 6, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹ har man taget denne praksis til sig ved at kræve, at Kommissionen skal meddele *"de berørte medlemsstater de bemærkninger i beretningen, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser"*. Efter at have modtaget disse oplysninger skal medlemsstaterne svare Kommissionen i løbet af 60 dage. Denne rapport, som fremsendes til Revisionsretten, Rådet og Europa-Parlamentet, indeholder et sammendrag af medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2002.

I sin årsberetning for 2002² påpegede Revisionsretten endnu en gang, at de budgetområder, som er underlagt delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne, *"følges med særlig stor opmærksomhed, fordi de er så komplekse, og fordi forvaltningen foregår på så mange forskellige niveauer"*³. Kommissionen har for sin del taget skridt for at sikre sig, at svagheder afhjælpes. Aktion 12 i sammenfatningsrapporten for 2001⁴ er gennemført og vil blive suppleret med konkrete skridt for at fremme anvendelse af tilsvarende revisionsmetoder. Ud over sin sammenfatningsrapport for 2002 har Kommissionen forpligtet sig til at rette alle nødvendige henstillinger for at afklare henholdsvis medlemsstaternes og Kommissionens ansvar, når der er tale om delt forvaltning⁵.

På grund af omfanget af delt forvaltning og dermed den plads, den optager i Revisionsrettens beretning, er det særligt påkrævet at kende medlemsstaternes holdninger til de problemer, der bringes på bane ved den eksterne revision. For det første får medlemsstaterne dermed lejlighed til at udtale sig om Revisionsrettens betragtninger og anbefalinger⁶. For det andet kan medlemsstaterne forelægge de afhjælpende foranstaltninger, de har gennemført eller planlagt at gennemføre. Endelig skulle Kommissionen få et generelt indtryk af de forskellige problemer på nationalt plan og dermed kunne træffe passende afhjælpende foranstaltninger.

b) Revisionsretten forelagde den 17. november 2003 sin årsberetning for 2002 for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg, mens Rådets Budgetudvalg fik den

¹ EFT L 248 af 16.9.2002.

² EFT C 286 af 28.11.2003.

³ Idem, s. 6.

⁴ Vedrørende aktion 12, se KOM(2002) 426 af 24.7.2002, punkt 5.2.2., s. 25.

⁵ KOM(2003) 391 af 9.7.2003, punkt 5.3.3., s. 22 og 23.

⁶ Dette berører på ingen måde kontakterne mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater for at følge Revisionsrettens bemærkninger op. Kommissionens og medlemsstaternes foranstaltninger for at følge Revisionsrettens sektorskrivelser op er en specifik foranstaltning koncentreret om, hvilke forholdsregler der skal træffes for at afhjælpe de påviste problemer.

forelagt den 20. november 2003. Efter denne tidlige præsentation sendte Kommissionen et brev til alle medlemsstaternes faste repræsentationer og bad om svar inden den 19. december. I et forsøg på at skabe en sammenhængende og harmoniseret ramme om de nationale bidrag var Kommissionens anmodning ledsaget af et spørgeskema udarbejdet i nært samarbejde med Revisionsretten. Det bestod af en række specifikke referencer til den enkelte medlemsstat i årsberetningen og et resumé af fejlene i revisionserklæringen (DAS) for hvert land.

c) Beretningen er derfor baseret på medlemsstaternes bidrag. Det skal påpeges, at på trods af den generelle ramme var bidragene ret forskellige både i form og ikke mindst i indhold. Medlemsstaterne svarede således fuldt ud eller delvis på de punkter eller DAS-fejl, de blev præsenteret for, og i nogle få tilfælde rettede de henstillinger eller fremsatte mere generelle bemærkninger. Tidsfristerne i finansforordningen blev ikke respekteret fuldt ud, og nogle bidrag ankom flere uger for sent. Eftersom nogle medlemsstater enten ikke besvarer specifikke bemærkninger om dem eller kun afgiver fragmenterede oplysninger om de fejl, Revisionsretten har påpeget, er det undertiden vanskeligt at danne sig et fuldstændigt billede af medlemsstaternes holdninger til vigtige resultater. Kun fire medlemsstater fremsatte generelle bemærkninger til specifikke forhold, der var behandlet i Revisionsrettens beretning. Én medlemsstat svarede overhovedet ikke.

d) En stor del af fællesskabsbudgettet administreres ved delt forvaltning. Derfor er medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer et centralt punkt i Revisionsrettens beretning. Formålet med denne procedure er at give medlemsstaterne lejlighed til at fremsætte deres synspunkter, betragtninger og eventuelle henstillinger efter offentliggørelsen af en rapport, som berører dem både direkte og mere generelt i forbindelse med dechargeproceduren. Selv om de ikke har det endelige ansvar for gennemførelsen af budgettet, kaster deres bidrag et særligt lys på forvaltningen af bevillingerne til Fællesskabet.

De nationale bidrag kan anvendes til at identificere en række større emner, som er af særlig interesse for en analyse af sektorer med delt forvaltning. De fremhæver især de specifikke problemer i medlemsstaterne og peger på mulige løsninger på dette plan. Derfor omhandler den første del af denne rapport som vanligt egne ressourcer, landbrug og strukturfondene. De emner, som flere medlemsstater har været optaget af, er fremhævet inden for hver sektor.

Efter denne præsentation opdelt i sektorer gives der i to mere analytiske afsnit en redegørelse for punkter, hvor der er enighed eller uenighed mellem medlemsstaterne og Revisionsretten, og man forsøger at nå frem til, hvilke overordnede konklusioner der kan drages.

2. SAMMENFATNING AF MEDLEMSSTATERNES REAKTIONER PÅ REVISIONSRETTENS GENERELLE BEMÆRKNINGER FORDELT PÅ SEKTORER

2.1. Egne indtægter

Medlemsstaterne fokuserer på tre hovedemner, som er regnskabsføringen af de traditionelle egne indtægter, toldkontrol af fragt ved ankomst til lufthavne og egne indtægter fra moms og BNI.

2.1.1. Regnskabsføring af traditionelle egne indtægter

De fleste medlemsstater (især Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Frankrig, Tyskland, Italien, Sverige, Finland, Belgien, Danmark, Grækenland og Irland) bringer stadig dette spørgsmål på bane, og bestrider i det store og hele ikke Revisionsrettens bemærkninger om resterende fejl i B-regnskaberne, forsinkelser, uoverensstemmelser mellem A- og B-regnskaber og en række andre uregelmæssigheder i forbindelse med opgivelsen af B-regnskaber til Kommissionen. I en række tilfælde peger de dog på, at de relevante bestemmelser i forordning nr. 1150/2000 er overholdt, at der ikke er tale om økonomiske virkninger, at der er tale om ubetydelige fejl, eller at der er truffet en række foranstaltninger for at følge dem op. De fleste af de pågældende medlemsstater oplyser endvidere, at de har truffet eller er i færd med at træffe forholdsregler for at forbedre situationen (f.eks. er man i Frankrig, Sverige og Tyskland ved at indføre it til forvaltning af proceduren, og nogle procedurer er ved at blive standardiseret i Sverige, mens de nederlandske og italienske myndigheder foretager tekniske ændringer). Finland mener, at der ikke er enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne om B-regnskabsprocedurerne, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at alle medlemsstater anvender de gældende regler på samme måde. Endelig giver Det Forenede Kongerige udtryk for sin støtte til Kommissionens forslag (KOM (366)) om at ændre forordning nr. 1150/2000 for at forbedre forvaltningen af de beløb, der opføres i B-regnskaberne.

2.1.2. Toldkontrol af fragt ved ankomst til lufthavne

Nogle af de berørte medlemsstater erkender, at der er tale om forskellig kontrolpraksis og svagheder i kontrolordningerne, som Revisionsretten påpeger.

Det Forenede Kongerige bemærker, at der er gjort omfattende bestræbelser for at løse problemet med forsendelser, som ser ud til ikke at være blevet behandlet.

De svenske myndigheder mener, at Revisionsretten i nogle tilfælde har en anden opfattelse end det svenske toldvæsen af, hvordan toldklarering og andre former for kontrol skal foretages. De fastholder, at de overholder EU-lovgivningen, og at deres risikoanalyse og kvalitetskontrol er tilstrækkelige til at sikre, at fejltagelserne begrænses til et acceptabelt niveau med hensyn til risici på alle væsentlige områder. Hvad angår kurertjenesters toldklarering, mener de svenske myndigheder, at Revisionsretten på nogle punkter har en anden opfattelse af, hvordan toldkontrol og andre former for kontrol skal foretages.

De italienske myndigheder giver en grundig beskrivelse af kontrolsystemet i de italienske lufthavne. Med hensyn til fragt ad landevejen mellem lufthavne som led i et transitsystem nævner de franske myndigheder, at der er gjort nye fremskridt efter 2003, og man planlægger at afvikle den forenkede fællesskabsmetode kaldet *collective de transfert* fra og med 2005. De østrigske myndigheder melder også om foranstaltninger, der er indført på dette område, og mener, at garantierne for, at varerne vil blive behandlet korrekt, ikke er mindre omfattende i forbindelse med ordninger med toldlagre end med midlertidig oplagring.

2.1.3. *Egne indtægter fra moms og BNI*

Hvad angår momsopkrævning i medlemsstaterne, har Frankrig foretaget nye beregninger af indtægterne fra bøder og morarenter på det franske fastland samt indtægterne fra de oversøiske departementer i 1999 og 2000. Portugal erkender at have indsendt sit momsregnskab for 2001 længe efter den tidsfrist, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, og meddeler, at det samme vil være tilfældet for 2002. Man vil løse problemet endeligt og overvejer at nedsætte et tværministerielt udvalg hertil. Portugal nævner også, at man har afstemt momsindtægterne med tallene fra statens regnskaber for 1998 og sendt resultatet til Kommissionen.

2.2. **Landbrug**

I en generel kommentar understreger en medlemsstat (Nederlandene) behovet for gode kontrolsystemer og enkle EU-bestemmelser for at garantere, at transaktionerne er lovlige. En større del af udgifterne til den fælles landbrugspolitik vil som følge af den kommende landbrugsreform blive forvaltet og revideret ved hjælp af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS). Derfor skal medlemsstaterne gøre de nødvendige bestræbelser for at optimere kontrolsystemerne, men fordi bestemmelserne undertiden kan fortolkes forskelligt og revideres regelmæssigt, kan det vise sig vanskeligt at anvende dem fuldt ud og korrekt.

Grækenland påpeger, at EU's inspektører efter grundige inspektioner på alle niveauer har bekræftet fremskridtet med at gennemføre det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS). De har overalt fundet tegn på, at der er taget positive skridt.

De øvrige medlemsstaters bidrag giver anledning til at fremhæve to forhold, nemlig Revisionsrettens kritik af de forskellige forvaltnings- og kontrolsystemer baseret på opdagede fejl og regnskabsafslutningen for betalingsorganernes vedkommende.

2.2.1. *Forvaltnings- og kontrolsystemer*

Hvad angår arealstøtteordningerne, hvor man har konstateret store forskelle mellem den agerjord, landmændene har opgivet, og målinger foretaget under overvågelse af Revisionsrettens revisorer, bestrider nogle af de berørte medlemsstater (Frankrig, Grækenland og Nederlandene) ikke, at der er sket fejl. Nederlandene stiller dog spørgsmål ved den fejlprocent, Revisionsretten er nået frem til, og den anvendte metode. I ét tilfælde stiller også Frankrig spørgsmål ved Revisionsrettens metode til at måle omfanget af uoverensstemmelsen og anmoder Revisionsretten om at ændre holdning. Begge de berørte medlemsstater understreger, at Revisionsrettens bemærkninger ikke drager hverken deres egne inspektioners pålidelighed eller

overholdelsen af gældende bestemmelser i tvivl, og at de sanktioner, der er fastsat i EU-bestemmelserne, er håndhævet. Portugal bestrider Revisionsrettens vurdering af, at en betydelig forskel mellem gennemsnitsstørrelsen af en indgiven og en kontrolleret fordring, kan have betydning for omfanget af afslørede fejl. Enhver fortolkning skal inddrage vægtningen af forskellige faktorer, herunder de geografiske forhold, som i Portugals tilfælde kommer til udtryk i de forskellige størrelser af de berørte landområder i den nordlige og den sydlige del af landet. Sverige gør også indsigelse mod Revisionsrettens metode. Når den foretager kontrol med to års forsinkelse, kan den ikke afgøre, om den måler markskellene, som de var i det år, revisionen vedrører, da markskel ofte ændres med årene.

Hvad angår dyrepremier, bestrider de portugisiske myndigheder nøjagtigheden af den høje fejlprocent blandt de anmeldte ammekøer. De mener, at fejlprocenten bør fastsættes på grundlag af antallet af ikke-støtteberettigede dyr, der kontrolleres. Det Forenede Kongerige accepterer Revisionsrettens bemærkninger og meddeler, at man har truffet foranstaltninger for at inddrive fejlagtigt udbetalt støtte. Nederlandene kritiserer en ekstrapolering, Revisionsretten har foretaget på grundlag af en enkelt kontrol.

2.2.2. *Regnskabsafslutning*

- Revisionsretten understreger, at 22 ud af de 86 betalingsorganer modtog en kvalificeret eller negativ udtalelse i forbindelse med Kommissionens årlige beslutning om regnskabsafslutning, der vedrører godkendelse af betalingsorganernes regnskaber for det foregående budgetår. Kommissionen traf tre overensstemmelsesbeslutninger vedrørende udgifter i 1996-2001. Et beløb på 301,4 mio. EUR blev fratrukket EU-finansiering, og der blev foretaget korrektioner.

- Med hensyn til manglende overholdelse af godkendelseskriterier og kontrolsvagheder nævner de franske myndigheder, at de pågældende franske betalingsorganer faktisk havde fået påtale af Commission de certification des comptes des organismes payeurs (CCCOP), som i første omgang fandt det umuligt at udtale sig om visse udgiftsposter, især med hensyn til eksportrestitutions. Siden da har CCCOP sendt Kommissionen yderligere rapporter og certifikater, der fjerner de tidligere forbehold. Ifølge de franske myndigheder opfylder de pågældende betalingsorganers regnskaber nu EU-reglernes betingelser om fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed. De belgiske myndigheder oplyser, at de flamske myndigheder i 2003 svarede Kommissionen, og at der er oprettet et nyt organ med blandt andet en intern revisionstjeneste. De tyske myndigheder melder om forbedringer, så akkrediteringskriterierne nu er opfyldt.

- Hvad angår betalingsorganer, har Frankrig, Tyskland, Belgien, Grækenland, Det Forenede Kongerige og Portugal accepteret Revisionsrettens kritik, og reformer er planlagt, iværksat eller gennemført.

- Med hensyn til finansielle korrektioner understreger de fleste af de berørte medlemsstater, at der stadig pågår procedurer internt eller med Kommissionen. Korrektionerne for mælkekvoter er de mest omstridte. En medlemsstat (Spanien) har indbragt korrektioner i forbindelse med politikken for mælkekvoter for Domstolen. De italienske myndigheder har understreget, at problemerne med at indsamle afgiften

skyldes interne administrative og retlige procedurer, hvilket ikke bør føre til korrektioner. Tyskland erkender derimod de vanskeligheder, der har ført til engangskorrektioner efter kontrol med eksportrestitutioner (overvågningsselskaber) og udtaler, at man har truffet vidtrækkende foranstaltninger for at løse problemet.

2.2.3. *Andre spørgsmål*

- Hvad angår andre udgifter (støtte til markederne for landbrugsprodukter, støtte til produktion og afsætning af frugt og grøntsager og støtte til omstrukturering og omlægning af vindyrkningsarealer), kan Spanien ikke fastslå, hvilken kilde Revisionsretten har baseret sine bemærkninger på, når den hævder, at Kommissionen har "konstateret en lang række svagheder ved den måde, hvorpå efterkontrollen gennemføres og planlægges, og den måde, hvorpå fejl registreres og korrigeres". Det Forenede Kongerige henviser til Kommissionens svar på Revisionsrettens beretning, ifølge hvilken der er sket væsentlige forbedringer. Nederlandene understreger, at den konklusion, Revisionsretten er nået frem til i forbindelse med en revision af tilrettelæggelsen og gennemførelsen af forudgående kontrol i henhold til forordning nr. 4045/89, ikke stemmer overens med de konklusioner, Kommissionen gav meddelelse om efter denne kontrol.

2.3. **Strukturfondene**

Tre medlemsstater kommenterer bemærkningerne til strukturforanstaltninger i kapitel 5 i Revisionsrettens årsberetning.

- Det Forenede Kongerige tilslutter sig noget af kritikken i beretningen. Man mener f.eks., at der af en række årsager vil blive tale om en frigørelse, selv om den nye finansielle profil er velegnet til at sikre en jævn strøm af midler til programmerne.

Imidlertid er de britiske myndigheder uenige med Revisionsretten på følgende punkter:

- ekstrapolering af kritik fra et begrænset antal revisioner
- Revisionsrettens egne revisioner i medlemsstaterne er ikke altid afsluttet, og selv når det er tilfældet, betyder forsinkelser, at der ikke er meget at gøre for at forbedre situationen
- virkningen af reglen "n+2" for omfanget af de midler, der skal bruges ved afslutningen af programperioden.

De britiske myndigheder mener endvidere, at de gav forvaltningsmyndighederne tilstrækkelig vejledning i de nødvendige forvaltnings- og kontrolsystemer ved udgangen af 2002. De tilføjer, at det er inkonsekvens fra generaldirektoraternes side, der fører til inkonsekvente fortolkninger i medlemsstaterne, og at dette spørgsmål er rejst gentagne gange over for Kommissionen.

Det Forenede Kongerige minder om, at Revisionsretten fandt, at der var gjort ringe fremskridt med afslutningen af interventioner fra programperioden 1994-99. På trods af den sent udsendte vejledning til medlemsstaterne gjorde alle engelske regioner en

stor indsats for forelægge dokumenterne for Kommissionen inden fristen den 31. marts 2003. Der er siden rejst en række spørgsmål om disse dokumenter, som man i øjeblikket behandler. De britiske myndigheder har udarbejdet en oversigt over indhøstede erfaringer, hvori man beskriver de vanskeligheder, man stødte på ved afslutningen af programmer for 1994-99. De vil blive inddraget i forvaltningen af programperioden 2000-2006.

I det store og hele støtter Det Forenede Kongerige Kommissionens svar på Revisionsrettens beretninger for 2002, især med hensyn til evaluering og kontrolbesøg. Kommissionen har foretaget en række evalueringer, som vil være yderst gavnlige for såvel de nuværende som de kommende medlemsstater, mens beslutningen om at slå britiske revisioner sammen med Kommissionens, hvor det er muligt, er prisværdig.

- Irlands kommentarer

Irland er enig med Revisionsretten i, at Kommissionen var sen til at forsyne medlemsstaterne med regler og præciseringer. Forordning nr. 2064/97 om gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 om detaljerede ordninger for medlemsstaternes finanskontrol af aktioner, der medfinansieres af strukturfondene, blev vedtaget i november 1997, næsten fire år efter programperiodens begyndelse. Ifølge de irske myndigheder kom præciseringen af denne og andre forordninger så sent som i 2001 og 2002.

- Nederlandenes kommentarer

Nederlandene deler Revisionsrettens opfattelse og mener, at de interne forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne stadig er utilstrækkelige. Ifølge de nederlandske myndigheder har Kommissionen stadig ikke gjort tilstrækkelige fremskridt med afslutningen af perioden 1994-99. Endelig blev der udarbejdet nye retningslinjer midt i den foregående programperiode, hvilket skabte forvirring i medlemsstaterne om, hvilke regler man skulle bruge i forskellige situationer. Dette medførte, at man var ude af stand til at træffe de påkrævede forholdsregler inden for den fastsatte frist.

Særlige kommentarer fra medlemsstaterne inden for denne sektor omhandler spørgsmål, som går på tværs af hovedafsnittene i kapitel 5 i årsberetningen:

- afslutning af de ældste projekter
- overholdelse af forordning nr. 438/2001 om kontrol med strukturfondene
- forbehold taget af generaldirektøren for regionalpolitik.

Endvidere var en række medlemsstater uenige i nogle af Revisionsrettens bemærkninger.

2.3.1. Forsinkelser i afslutningen af de ældste projekter

Revisionsretten har igen påpeget vanskeligheder med at afslutte gamle projekter. Den mener, at de skyldes den sene udstedelse af retningslinjer og den kendsgerning, at kontrolsystemerne ikke var indført i medlemsstaterne tidligt nok til, at de kunne være effektive inden programafslutningen. Revisionsretten bemærker, at Kommissionen selv fandt væsentlige mangler på et tidspunkt, hvor de endelige udgiftanmeldelser skulle indsendes. Generelt har de medlemsstater, der har svaret, erkendt, at de er stødt på problemer, der har ført til for lange forsinkelser. I forbindelse med 11 mål 3-programmer (ESF) nævner de spanske myndigheder, at de har indsendt det endelige regnskab, herunder de finansielle korrektioner, de havde kendskab til, da de blev udarbejdet mellem august 2001 og maj 2003. Danmark foretager supplerende undersøgelser af afslutningen af FIFG-programmer fra perioden 1994-1999 samt supplerende kontrol af PESCA-programmer i 1999. Irland melder om fremskridt med afslutningen. Tyskland anfægter Revisionsrettens bemærkninger om, at endelige udgiftanmeldelser om programmer fra perioden 1994-99 skulle have været afvist på grund af tvivl om uafhængigheden af de revisorer, der foretog kontrollen eller

udstederen af den endelige udgiftsanmeldelse. Årsagen til afvisningen var, at der ikke var afgivet tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om disse personers uafhængighed. Disse beskrivelser er tilføjet eller er ved at blive det.

2.3.2. *Overensstemmelse med forordning nr. 438/2001 om kontrol med strukturfondene*

Revisionsretten analyserede medlemsstatenes forvaltnings- og kontrolsystemer i henhold til forordning nr. 438/2001, der indeholder standarder for kontrol med strukturfondene i programperioden 2000-2006. Vedrørende de svagheder i medlemsstatenes forvaltnings- og kontrolsystemer som led i gennemførelsen af ovennævnte forordning, som Revisionsretten påpeger, oplyser de franske myndigheder, at de har truffet foranstaltninger for at supplere revisionen. Frankrig er dog uenig med Revisionsretten, da man havde indført en procedure for at kontrollere betalingsanmodninger i forbindelse med centraliseret forvaltning. Endelig planlægger Frankrig at supplere kontrollen med faktiske betalinger.

De spanske myndigheder indrømmer, at de havde foretaget ti stikprøvekontroller af aktiviteter i perioden 2000-2006, da Revisionsrettens årsberetning blev afsluttet. Det skyldtes, at bestræbelserne var koncentreret om afslutningen af perioden 1994-99. Spanien understreger dog, at landets revisorer har indhentet en del af den forsinkelse, der opstod i de første år af den nuværende programperiode. Spanien nævner endvidere, at man i oktober 2003 underrettede Kommissionen om, at man havde foretaget de kontroller, der henvises til i artikel 10 i forordning (EF) nr. 438/01, for 2001 og 2002. Spanien opremser en lang række initiativer, der er taget for at gennemføre forordning nr. 1386/2002 af 29. juli 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94, for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende støtte, der er ydet fra Samhørighedsfonden og proceduren for finansielle korrektioner.

De britiske myndigheder giver en detaljeret redegørelse for bemærkningerne om vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemerne for ESF i West Wales and the Valley og nævner, at Scottish Executive har forberedt et forslag om tilsyn med EFRU-projekter i Skotland.

2.3.3. *Forbehold taget af generaldirektøren for regionalpolitik*

Disse forbehold vedrører Grækenland, Spanien og Italien.

Grækenland meddeler, at man har underrettet Kommissionen om fællesskabsstøtterammens forvaltningsmyndigheds og betalingsorganets mening om forbedringer af forvaltnings- og kontrolsystemet i slutningen af januar 2003.

Italien meddeler, at man har foretaget nogle opfølgninger.

Spanien finder, at forbeholdet ikke er særlig klart, og nævner den brede vifte af nationale foranstaltninger, man har iværksat for at gennemføre forordning nr. 1164/1994 efter offentliggørelsen af forordning nr. 1386/2002 af 29. juli 2002.

2.3.4. *Kontroversielle bemærkninger*

Endelig skal det bemærkes, at mindst seks medlemsstater bestrider nogle af Revisionsrettens bemærkninger.

De tyske myndigheder bestrider bemærkningen om, at de endelige udgiftsanmeldelser fra perioden 1994-99 for programmer under EUGFL, Udviklingssektionen ikke blev accepteret på grund af tvivl om uafhængigheden af de revisorer, der foretog kontrollen, eller af udstederen af de endelige udgiftsanmeldelser⁷. Det er tværtimod Tysklands vurdering, at alle endelige udgiftsanmeldelser vedrørende disse programmer blev accepteret. De pågældende delstater havde indgået endelige udgiftsanmeldelser på et tidligt tidspunkt, inden Kommissionen havde udstedt retningslinjer, og de har besvaret eller er i færd med at besvare yderligere spørgsmål fra Kommissionen.

Østrig bestrider tabellen og Revisionsrettens ledsagende negative bemærkning vedrørende vurderingen af gennemførelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i Oberösterreich⁸. Østrig anmoder Revisionsretten om en korrektion.

Spanien fremfører, at ingen af afslutningerne af en række programmer (ESF) i perioden fra 1994 til 1999 blev afvist, mens Revisionsretten fastslår, at den endelige udbetaling ikke blev foretaget, fordi tilsynsudvalget ikke godkendte den, inden de endelige rapporter blev sendt til Kommissionen.

Grækenland udtaler, at forordning (EF) nr. 438/2001 ikke kræver, at de udbetalende myndigheder skal foretage direkte kontrol for at afgøre, om udgiftsanmeldelserne opfylder pålidelighedskravene i forordningens artikel 9, litra b), nr. ii, andet afsnit, og at betalingsmyndigheden dermed kan opfylde forordningens krav på anden måde. Revisionsretten kritiserede i sin årsberetning mangelen på "den fornødne kontrol (som specificeret i forordningen), før den attesterede udgiftsanmeldelserne"⁹.

Frankrig anfægter Revisionsrettens bemærkninger om, at der ikke fandtes nogen procedurehåndbog, da den foretog sin revision af programmet for Nord-Pas-de-Calais mål 1 2000-2006 (ESF). I den sag anfægter Frankrig desuden, at betalingsorganet ikke skulle være uafhængigt.

Under henvisning til Kommissionens godkendelse udtaler de britiske myndigheder, at eftersom der ikke havde været tale om udgifter i Det Forenede Kongerige i 2001, var der heller ikke foretaget nogen finansforvaltning, kontrol eller noget tilsyn, og at der derfor heller ikke var grund til at henvise til forordning nr. 438/2001 i den årlige finanskontrolberetning for 2001.

⁷ Se EFT C 286 af 28.11.2003, s. 173.

⁸ Se EFT C 286 af 28.11.2003, s. 191.

⁹ Se EFT C 286 af 28.11.2003, s. 170.

2.4. Andre sektorer

Nogle medlemsstater har udarbejdet svar om emner, som ikke vedrører delt forvaltning. De vil især give deres mening tilkende om de forestående reformer, som Revisionsretten har anbefalet, eller som de selv finder påkrævet.

Med hensyn til eksterne aktioner, førtiltrædelsesstøtte og Den Europæiske Udviklingsfond fremsætter kun de britiske myndigheder generelle bemærkninger. Ifølge Det Forenede Kongerige giver Revisionsrettens gennemgang fortsat anledning til betænkelighed på grund af ligheden med sidste års beretning, især hvad angår vigtige politiske spørgsmål og gennemførelse. For eksterne aktioners vedkommende vil der blandt andet være tale om en uens takt i dekoncentrationen (hvor man forventede mere fra Revisionsrettens side, især med hensyn til implikationerne for fremtiden), en stigning i mængden af gamle og udestående forpligtelser og svagheder i den finansielle forvaltning, interne kontrolsystemer og tilsyn. Tilsammen er disse faktorer af særlig stor betydning, eftersom reformprocessen skulle være afsluttet ved udgangen af 2003. Der er også bekymring over de færdigheder, der kræves for at sikre, at Kommissionen kan indgå i en politisk dialog. I kapitel 2 (om budgetforvaltning) i Revisionsrettens beretning for 2002 understreges de store regionale forskelle i forbruget. Kommissionens svar understreger, hvor vigtigt det er at træffe allokeringsbeslutninger på grundlag af resultater og behov. Disse principper støttes af indførelsen af aktivitetsbaseret budgetlægning og bør inddrages ved udarbejdelse af det foreløbige budgetforslag (FBF).

Ifølge de britiske myndigheder er de langsomme betalinger af førtiltrædelsesstøtte nogle få måneder inden tiltrædelsen endnu mere foruroligende end sidste år. De mangler, der er årsagen til forsinkede data i tiltrædelseslandene, er i sig selv ret alvorlige, da de er tegn på manglende institutionel kapacitet. Det rejser fundamentale spørgsmål om at måle effektiviteten af disse betalinger, når de er foretaget, og kapaciteten til at føre tilsyn og gøre nærmere rede for dem. I kapitel 2 (budgetforvaltning) opsummeres problemerne direkte. Kommissionens svar antyder, at man skulle have forudset og afhjulpet problemerne.

Det Forenede Kongerige afventer Revisionsrettens og Kommissionens synspunkter om værdien af at medtage et kort resumé af specifikke bemærkninger med klart udpegede opfølgingsaktioner fra Kommissionens side inden for bestemte tidsfrister. Dette kunne styrke det flerårige aspekt af Kommissionens arbejde og danne udgangspunkt for senere beretninger. Hvad angår årsberetningens kapitel om finansielle instrumenter og bankaktiviteter, finder Spanien, at Revisionsrettens bemærkning om effektivitetsproblemer i 8 ud af de 10 projekter, der blev finansieret over et globallån, og i forbindelse med et spildevandsanlæg er forkeret. De spanske myndigheder mener, at offentlige støtteprogrammer giver mulighed for at kanalisere investeringerne i retning af bestemte sektorer og at fremskynde gennemførelsen af infrastrukturprojekter. Hvad angår vilkårene for globallånet, mener de svenske myndigheder, at Kommissionen bør undersøge, om reglerne for indkøb er fulgt i de sager, Revisionsretten påtaler. Ifølge svenskerne bør Kommissionen undersøge sagen sammen med Den Europæiske Investeringsbank og træffe passende foranstaltninger, fordi det er af afgørende betydning, at EU følger reglerne om indkøb.

Fra en mere generel synsvinkel understreger Nederlandene, at det er vigtigt, at Kommissionen snarest tager initiativ til at afhjælpe manglerne i sin finansforvaltning, og at revisionsreklæringen (DAS) bliver positiv. De nederlandske myndigheder mener endvidere, at reformerne er gået i stå, fordi der stadig ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt på en række områder, nemlig forenkling af finansforvaltningen og øget finansiel kontrol med forskningsprogrammer, afklaring af Kommissionens og medlemsstaternes respektive beføjelser og ansvarsområder i forbindelse med delt forvaltning og indførelse af interne kontrolstandarder.

3. ENIGHEDS- OG UENIGHEDSPUNKTER

3.1. Metodeproblemer

Ligesom i forbindelse med tidligere års beretninger giver medlemsstaterne udtryk for metodemæssig utilfredshed med Revisionsrettens procedurer på en række punkter, især med hensyn til undersøgelse af transaktioner. Først og fremmest udtaler nogle medlemsstater, at Revisionsretten ikke bør ekstrapolere bemærkninger fra, hvad de betragter som et for begrænset antal revisioner (Det Forenede Kongerige, Frankrig, Nederlandene). Andre finder i visse tilfælde, at Revisionsrettens revisionsmetode er misvisende (f.eks. Sverige med hensyn til arealstøttenordninger for korn). Undertiden anfægtes faktuelle resultater (f.eks. Frankrig i forbindelse med Revisionsrettens revision af 2000-2006 Nord-Pas-de-Calais mål nr. 1), og fortolkningen af de retlige bestemmelser er forskellig (f.eks. Grækenland med hensyn til forordning (EF) nr. 438/2001). Generelt er medlemsstaterne ofte hurtige til at understrege, at nogle af Revisionsrettens kritikpunkter ikke skyldes systematiske fejl i deres egne kontrolprocedurer på stedet. De nedtoner desuden vigtigheden af nogle af de fejl, Revisionsretten påpeger, ved enten at fremhæve, at de er formelle, eller at deres finansielle virkninger er ubetydelige.

Dette rejser igen spørgsmålet om indførelse af en kontradiktorisk procedure, hvor både medlemsstaterne og Revisionsretten ville få lejlighed til at forsvare deres standpunkter.

3.2. DAS-fejl

Det skal bemærkes, at medlemsstaterne generelt bruger mindre tid på DAS-fejl, og at kun få af dem svarede systematisk og detaljeret på de sager, der vedrørte dem. Man kan således ikke drage specifikke konklusioner af at analysere dem. I nogle få tilfælde anfægter de medlemsstater, der har svaret, imidlertid enten Revisionsrettens kontrolmetode eller dens konklusioner. I de fleste tilfælde melder disse medlemsstater om korrektioner, de har foretaget, og/eller andre afhjælpende foranstaltninger.

4. KONKLUSION

En analyse af medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2002 giver forholdsvis begrænsede muligheder for at drage konklusioner, gøre nyttige erfaringer eller rette henstillinger.

I disse svar forsvarede medlemsstaterne hovedsagelig deres forvaltning og den kontrol, de udfører. Denne holdning kommer til udtryk på en række forskellige planer: formel uenighed med Revisionsretten, nedtoning af betydningen af dens resultater og de konklusioner, den drager, samt fremlæggelse af specifikke eller strukturelle afhjælpende foranstaltninger for at udbedre de påviste mangler. Denne lagdeling af argumenter til forsvar for medlemsstaterne varierer fra den ene medlemsstat til den anden. Nogle medlemsstater er mere tilbøjelige til at sætte spørgsmålstegn ved Revisionsrettens kritiske bemærkninger.

Denne holdning er ikke særligt overraskende, da medlemsstaterne – ud over deres svar på revisions skrivelser – ikke har mulighed for at forsvare deres synspunkter kontradiktorisk over for Revisionsretten, når den anfægter deres forvaltning af EU-midler.

Antallet af bebudede strukturelle afhjælpende foranstaltninger er begrænset. Inden for egne indtægter har medlemsstaterne f.eks. taget initiativ til at forbedre revisions- og kontrolprocedurerne. Inden for landbrug gives der udtryk for et behov for bedre lovgivning og gode kontrolsystemer. Flere medlemsstater venter desuden mere input fra Kommissionen inden for områderne landbrug og strukturfonde med hensyn til forenkling af lovgivningen, udstikning af rettidige retningslinjer og bedre tilsyn med forvaltnings- og kontrolsystemer.